

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **A., a.s., K., o rozvrhu sumy 17.440.150,- Sk**, o odvolaní veriteľa č. X. P., D., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9. októbra 2007 č.k. 4K/34/2005-220, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 9. októbra 2007 č.k. 4K/34/2005-220 **p o t v r d z u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením rozhodol o rozvrhnutí peňažných prostriedkov vo výške 17.440.150,- Sk tak, že pohľadávky proti podstate zahŕňajú odmenu a náhradu hotových výdavkov nového správcu konkurznej podstaty 1.175.000,- Sk, odmenu zbaveného správcu konkurznej podstaty 492.471,- Sk, náklady spojené s udržiavaním a správou podstaty podľa § 31 ods. 6 písm. b/ ZKV, nároky zo zmlúv uzavretých správcom podľa § 31 ods. 6 písm. e/ ZKV, nároky zo zmlúv týkajúce sa prevádzkovania podniku podľa § 31 ods. 6 písm. f/ ZKV, pohľadávky veriteľov podľa § 27 ZKV a neboli uspokojení veritelia 1. triedy.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že uznesením zo dňa 28. augusta 2007 (na l.č. 210) súd schválil konečnú správu o speňažení majetku úpadcu a vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. septembra 2007. Správca konkurznej podstaty predložil návrh na vydanie rozvrhového uznesenia a pohľadávky proti podstate, ktorých splatnosť nastala po vyhlásení konkurzu vo výške 11.300.495,- Sk.

Súd rozhodol tak, že na pohľadávky podľa § 28 ZKV pripadli sumy uvedené vo výroku uznesenia a pohľadávky veriteľov v 1. triede zostali neuspokojené pre nedostatok finančných prostriedkov.

Proti tomuto rozhodnutiu podala spoločnosť P., a.s., B. odvolanie, v ktorom uviedla, že ako veriteľ prihlásil svoje tri splatné pohľadávky podľa § 20 ZKV v celkovej výške 26.927.700,- Sk, ktoré mu vznikli nevrátením istiny úpadcom zo zmlúv o poskytnutí finančnej pomoci zo dňa 13.12.2003. Pohľadávky správca uznal ako pohľadávky 1. triedy, ktoré však jeden z veriteľov poprel (A., a.s.), čím bol vyvolaný súdny spor o určenie výšky a pravosti pohľadávky. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 14 Cbi 126/2005 zo dňa 8.12.2005 súd návrh veriteľa A., a.s., zamietol s tým, že ide o pohľadávky vzniknuté po vyhlásení konkurzu, ktoré mali byť prihlásené podľa § 31 ods. 1 písm. f/ ZKV, kedykoľvek v priebehu konkurzu. Veriteľ teda svoje pohľadávky prihlásil prihláškou zo dňa 27.12.2005 u správcu konkurznej podstaty proti podstate podľa § 31 ods. 3 ZKV v spojení s § 31 ods. 6 písm. f/ ZKV. Správca konkurznej podstaty oznámil veriteľovi, že jeho pohľadávka je zaradená podľa § 31 ods. 6 písm. i/ ZKV a následne oznámil, že počas konkurzu následkom stratového prevádzkovania podniku predchádzajúcim správcom, vznikli vysoké pohľadávky proti podstate, v dôsledku čoho budú uspokojení len veritelia s právom na oddelené uspokojenie a veritelia proti podstate podľa § 31 ods. 6 písm. a-f ZKV.

V konečnej správe zo dňa 4. júla 2007 a v uznesení zo dňa 9. októbra 2007 však bol veriteľ uvedený v bode 3/ ako neuspokojený veriteľ 1. triedy č. X.. Taktiež mu nebolo uznesenie ani upovedomenie doručené.

Poukázal na znenie § 31 ods. 7 ZKV ohľadne pomerného uspokojenia. Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť alebo zmeniť tak, že bude zaradený podľa § 31 ods. 6 ZKV a uspokojený podľa § 32 ods. 1 ZKV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania je odvolanie proti výroku rozvrhového uznesenia, v ktorej súd nerozhodol o uspokojení práva veriteľa na uspokojenie pohľadávok proti podstate vo výške spolu 26.927.700,- Sk veriteľa č. X..

Súdom prvého stupňa bol na majetok úpadcu vyhlásený konkurz, bol ustanovený správca konkurznej podstaty, ktorý po speňažení podstaty podal konečnú správu (vyvesenú na úradnej tabuli dňa 16. júla 2007 a zverejnená v Obchodnom vestníku).. V konečnej správe v časti VI. Uspokojenie veriteľov, bol odvolateľ zaradený medzi veriteľov 1. triedy (ako i veritelia s právom na oddelené uspokojenie, ktorí neboli uspokojení v rámci poradia), ktorí nebudú uspokojení.

Konečná správa bola prejednaná v súlade s ust. § 29 ZKV a rozhodnutím súdu bola schválená dňa 28. augusta 2007 (na l.č. 210). Po schválení konečnej správy súdom, bola táto riadne vyvesená na úradnej tabuli súdu.

Námietky proti konečnej správe žiadny subjekt nevzniesol, ani odvolateľ. Následne súd vydal rozvrhové uznesenie, ktorého účelom je rozdelenie výťažku z konkurznej podstaty (§ 30 ZKV). Rozvrhové uznesenie je v súlade s prijatou konečnou správou.

Ako odvolací súd už vyššie konštatoval, že žiadne námietky proti konečnej správe neboli podané, a ani odvolanie proti uzneseniu o schválení konečnej správy, teda odvolateľ nevyužil svoje právo na podanie námietok proti konečnej správe, ktorá obsahuje zmienku o jeho pohľadávke zaradenej do 1. triedy a neuspokojenej.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne, preto ho podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave dňa 15. apríla 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: